

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж1 3821/23
5.6.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Зорице Јовановић, председника већа, Драгице Савељић Николић и Виолете Јоксимовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Новак Влаховић, адвокат из Лазаревца, против туженог “МЕI TA EUROPE” доо из Барича, Железничка бр. 44В, чији је пуномоћник Борислав Вићентић, адвокат из Новог Београда, Омладинских бригада бр. 150, ради поништаја решења и накнаде штете, одлучујући о изјављеним жалбама тужиоца и туженог против пресуде Основног суда у Обреновцу П1 55/19 од 20.09.2022. године, у седници већа одржаној 05.06.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Обреновцу П1 55/19 од 20.09.2022. године у ставу два изреке и жалба туженог, у том делу, **ОДБИЈА СЕ**, као неоснована.

УКИДА СЕ пресуда Основног суда у Обреновцу П1 55/19 од 20.09.2022. године у ставу три и четири изреке и предмет, у том делу, **УПУЋУЈЕ** првостепеном суду, на поновно суђење.

Образложење

Ставом један изреке пресуде Основног суда у Обреновцу П1 55/19 од 20.09.2022. године дозвољено је преиначење тужбеног захтева од стране пуномоћника тужиоца на рочишту главне расправе која је одржана дана 20.09.2022. године.

Ставом два изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и поништено, као незаконито, решење о отказу уговора о раду бр. 190529/6119 од 29.05.2019. године туженог којим је тужиоцу отказан уговор о раду бр. 190515/5638.

Ставом три изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан

тужени да тужиоцу, на име накнаде штете, исплати износ од 65.980,20 динара, са законском затезном каматом на овај износ почев од 20.09.2022. године, као дана пресуђења, до исплате, док је, у преосталом делу, преко досуђеног износа од 65.980,20 динара до траженог износа од 957.528,72 динара, са законском затезном каматом на овај износ почев од 20.09.2022. године, као дана пресуђења, тужбени захтев одбијен, као неоснован.

Ставом четири изреке обавезан је тужени да тужиоцу, на име трошкова парничног поступка, исплати износ од 191.289,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Против наведене пресуде жалбе су благовремено изјавили тужилац и тужени, из свих разлога предвиђених чланом 373 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11), и то тужилац побијајући је, у смислу члана 386 став 1 Закона о парничном поступку, у одбијајућем делу става три изреке, и тужени побијајући је у ставу два изреке, у усвајајућем делу става три изреке и у ставу четири изреке, имајући у виду наводе жалбе.

Испитујући правилност ожалбене пресуде, у границама овлашћења прописаних чланом 386 Закона о парничном поступку, Апелациони суд у Београду је, као другостепени суд нашао:

-жалба тужиоца је основана, а жалба туженог је делимично основана.

У поступку доношења ожалбене пресуде, у потврђујућем делу, нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити се жалбом туженог указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка, које би биле од утицаја на законитост и правилност ожалбене пресуде, у том делу.

Према разлозима ожалбене пресуде, тужилац је био у радном односу код туженог, на одређено време. Оспореним решењем тужиоцу је отказан уговор о раду бр. 190515/5638 од 21.05.2019. године. Наиме, уговором о раду од 21.05.2019. године, тужилац је засновао радни однос код туженог, на одређено време, на период од три месеца, почев од 21.05.2019. године до 20.08.2019. године, на пословима .... Претходно, уговором о раду од 21.05.2018. године, тужилац је засновао радни однос код туженог на одређено време, почев од 21.05.2018. године до 20.05.2019. године, на пословима ... Тужени је 24.05.2019. године сачинио упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду, којим је тужиоца упозорио да је учинио повреду радне обавезе зато што је три радна неовлашћено и без оправдања одсуствовао са рада, и то 29.03.2019. године, 25.04.2019. године и 04.05.2019. године. Како послодавац, овде тужени, није могао наведено упозорење да уручи тужиоцу, сачинио је писану белешку дана 24.05.2019. године и истог дана упозорење је објавио на огласној табли послодавца. Послодавац је, потом, донео оспорено решење о отказу уговора о раду, које у деловодном печату носи датум 29.05.2019. године, а уводу носи датум 04.06.2019. године. Наведеним решењем, тужиоцу је отказан уговор о раду због повреде радне обавезе из члана 179 став 2 тачка 5 Закона о раду, члана 11 став 2 тачка 5 уговора о раду и члана 53 став 2 тачка 2 Правилника о раду, уз образложење да је тужилац три радна дана неовлашћено и без

оправдања одсуствовао са рада, и то 29.03.2019. године, 25.04.2019. године и 04.05.2019. године, пропутивши да овлашћено лице послодавца обавести о разлозима одсуствовања са посла. Тужени је због немогућности личне доставе наведеног решења тужиоцу, такође, сачинио писану белешку, која у деловодном печату носи датум 29.05.2019. године, а у уводу датум 04.06.2019. године, те је констатовано да је истог дана решење о отказу истакнуто на огласној табли послодавца. Тужени је сачинио службену белешку – изостанак са посла за 07.03.2019. године и 29.03.2019. године, у којима је констатовано да је запослени, овде тужилац, тих дана изостао са посла, а да послодавцу није доставио потврду о привременој спречености за рад. Тужилац је 10.05.2019. године, по извештају о прегледу од 05.05.2019. године, био на боловању, у периоду од 04.05.2019. године до 31.05.2019. године. Полазећи од резултата доказног поступка, првостепени суд је нашао да је тужилац изостао са рада 29.03.2019. године, о чему је сачињена службена белешка, која се налази у списима предмета, а коју је потписао непосредни руководиоца тужиоца, ББ, и руководиоца одељења, ВВ, а коју тужилац није потписао и на којој стоји назнака да је исти одбио да потпише изјаву. Наведену службену белешку тужилац није оспорио. У односу на изостанак тужиоца са посла 25.04.2019. године, у списима предмета не постоји сачињена службена белешка од стране туженог са констатацијом да је тужилац тога дана неоправдано изостао са посла, те код чињенице да је тужилац у свом исказу навео да уколико и јесте тога дана изостао са посла да је сигурно изостанак оправдао, првостепени суд је нашао да тужени није пружио доказе да је тужилац тога дана неоправдано изостао са посла. Такође, првостепени суд је нашао и да уколико би суд прихватио да је дана 25.04.2019. године тужилац изостао са посла, а да о томе није обавестио туженог, нити доставио доказ о спречености, тужиочев изостанак са посла 04.05.2019. године био би оправдан, јер је тужилац био на боловању у периоду од 04.05. до 31.05.2019. године. Тужилац је доставио послодавцу потврду о привременој спречености за рад за 04.05.2019. године. По даљем налажењу првостепеног суда, није од значаја што је тужиоцу дана 10.05.2019. године отворено боловање, јер му је боловање отворено ретроактивно, са почетком од 04.05.2019. године, те тужилац не може сносити негативне последице због достављања потврде о привременој спречености послодавцу дана када је боловање отворено, јер је тужилац оправдао изостанак тога дана. Код изложеног, првостепени суд је нашао да тужилац није учинио повреду радне обавезе из члана 170 став 2 тачка 5 Закона о раду, члана 11 став 2 тачка 5 уговора о раду и члана 53 став 2 тачка 5 Правилника о раду, јер није неоправдано одсуствовао са посла три радна дана током марта, априла и маја 2019. године. Такође, по налажењу првостепеног суда, спорна је и процедура приликом доношења оспореног решења о отказу уговора о раду, имајући у виду да је тужени дана 24.05.2019. године сачинио писану белешку о немогућности достављања упозорења о постојању разлога за отказ уговора о раду, те је исто упозорење одмах објавио на огласној табли послодавца. С обзиром на то да оспорено решење о отказу уговора о раду има заводни печат са датумом 29.05.2019. године, послодавац, овде тужени, није испоштовао процедуру која је предвиђена одредбом члана 180 у вези члана 185 Закона о раду, јер тужиоцу није остављен рок од 8 дана од дана достављања упозорења да се изјасни на навод из упозорења. Стога је првостепени суд одлучио као у ставу два изреке ожалбене пресуде. Одлуку као у ставу три изреке ожалбене пресуде првостепени суд је донео налазећи да су испуњени услови да се накнада штете предвиђена чланом 191 став 5 Закона о раду досуди тужиоцу, јер је током поступка утврђено да је запосленом престао радни однос без правног основа, да тужилац није захтевао да се врати на рад, и поставио је захтев за накнаду штете, при

чему је првостепени суд нашао да је тужилац превисоко поставио тужбени захтев за накнаду штете у износу од 957.528,72 динара, опредељујући наведени захтев на максималних 18 зарада, у складу са налазом и мишљењем судског вештака за економско-финансијску област, узимајући у обзир да је тужиочева зарада за месец који је претходио месецу у којем је донето оспорено решење 53.196,04 динара. Наиме, првостепени суд је образложио да је приликом одмеравања висине накнаде штете узео у обзир време које је тужилац провео на раду код туженог, те године живота тужиоца, као и број издржаваних чланова породице, и чињеницу да је тужилац након доношења оспореног решења, по основу фактичког рада, остварио износе од по 40.000,00 динара месечно, те закључио да је тужилац на раду код туженог провео годину дана, да је стар 30 година, да је радно способан, да нема обавезу издржавања чланова породице, већ да живи у заједници са ванбрачном супругом, која, такође, зарађује, те да тужиоцу припада право на износ накнаде штете у висини 5 зарада, узимајући у обзир нето зараду коју је тужилац остварио у мају 2019. године, те је тај износ умањен за износе које је тужилац након доношења оспореног решења остварио по основу фактичког рада (40.000,00 динара месечно), у смислу одредбе члана 191 став 9 Закона о раду. Камата је досуђена применом одредаба члана 277 став 1 Закона о облигационим односима.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, у потврђујућем делу, правилно је првостепени суд применио материјално право, дајући за своју одлуку потпуне и јасне разлоге, које прихвата и овај суд, у поступку жалбене контроле, у том делу.

Наводи жалбе туженог не доводе у сумњу правилност ожалбене пресуде, у потврђујућем делу, нити пружају доказе за супротно, те се овај суд користи овлашћењем из члана 396 став 2 Закона о парничном поступку, којим је прописано да ако се пресудом жалба одбија, у образложењу пресуде суд неће детаљно образлагати пресуду у случају да прихвата чињенично стање утврђено првостепеном пресудом, као и примену материјалног права, а ожалбена пресуда, супротно наводима жалбе, у наведеном делу, није захваћена битним повредама одредаба парничног поступка, на које се, неосновано, у жалби указује. Ожалбена пресуда, у наведеном делу, не садржи битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку, јер је јасна и даје потпуне разлоге за усвајање тужбеног захтева. Првостепени суд је, дајући разлоге за своју одлуку, ценио изведене доказе у смислу члана 8 Закона о парничном поступку, те су у том смислу на правилност донете првостепене пресуде наводи туженог у жалби који се односе на оцену доказа.

Неосновано у жалби тужени тврди да је првостепени суд погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање, у потврђујућем делу ожалбене пресуде, имајући у виду одредбу члана 228 Закона о парничном поступку, којом је прописано да је странка дужна да изнесе чињенице и предложи доказе на којима заснива свој захтев, или којима оспорава наводе и доказе противника, а суд утврђује чињенице од којих зависи одлука о основаности захтева, у ком смислу је првостепени суд и поступио, а тужени, након изведених доказа, на рочишту на коме је главна расправа закључена, предлога у допуну доказног поступка није имао.

Код изложеног чињеничног стања утврђеног у поступку доношења ожалбене пресуде, у наведеном делу, неосновани су и наводи жалбе о погрешној примени

материјалног права.

У конкретном случају оспореним решењем туженог, тужиоцу је престао радни однос применом члана 179 став 2 тачка 5 Закона о раду, којим је прописано да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе, и то ако учини другу повреду радне обавезе утврђену општим актом односно уговором о раду.

Чланом 180 Закона о раду прописано је да је послодавац је дужан да пре отказа уговора о раду у случају из члана 179 став 2 и 3 овог закона, запосленог писменим путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и да му остави рок од најмање 8 дана од дана достављања упозорења да се изјасни на наводе из упозорења. У упозорењу из става 1 овог члана послодавац је дужан да наведе основ за давање отказа, чињенице и доказе који указују на то да су се стекли услови за отказ и рок за давање одговора на упозорење. Упозорење се доставља запосленом на начин прописан за достављање решења о отказу уговора о раду из члана 185 овог закона.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку, у конкретном случају, пре доношења оспореног решења о отказу уговора о раду тужиоцу на основу члана 179 став 2 тачка 5 Закона о раду, тужени, као послодавац, тужиоца, као запосленог, није писаним путем упозорио на постојање разлога за отказ уговора о раду и оставио му рок од најмање 8 дана од дана достављања упозорења да се изјасни на наводе из упозорења, те је, поштујући наведене одредбе члана 180 Закона о раду, правилан закључак првостепеног суда, супротно наводима жалбе туженог, да је тужбени захтев тужиоца садржине наведене у ставу два изреке ожалбене пресуде основан, јер је оспорено решење из наведених разлога незаконито, с обзиром да није донето у поступку који је предвиђен императивним одредбама члана 180 Закона о раду у случају отказа уговора о раду на основу члана 179 став 2 тачка 5 Закона о раду. Код изложеног, без значаја су наводи жалбе туженог који се односе на разлоге за отказ уговора о раду тужиоцу у конкретном случају.

Међутим, ожалбена пресуда је морала бити укинута у ставу три изреке, јер се основано наводима жалби указује да је, у овом делу, ожалбена пресуда заснована на битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку – нису наведени разлози о битним чињеницама, а дати разлози су нејасни и противречни, због чега је чињенично стање непотпуно утврђено, те се није могла ценити ни правилна примена материјалног права.

Наиме, првостепени суд је одлуку као у ставу три изреке ожалбене пресуде донео с позивом на одредбу члана 191 став 5 Закона о раду, наводећи да тужиоцу припада накнада штете у висини пет зарада, а да је утврђено да је зарада тужиоца износила 53.196,04 динара, али тужиоцу досуђује износ од 65.980,20 динара, а одбија тужбени захтев по том основу преко досуђеног износа, што ожалбену пресуду, у наведеном делу, чини противречном и нејасном. Осим тога, првостепени суд одлуку у наведеном делу заснива и на чињеници да је тужилац на раду код туженог провео годину дана, иако је утврђено да је тужиоцу оспореним решењем отказан уговор о раду бр. 190515/5638 од 21.05.2019. године, који је закључен на одређено време, за период од 3 месеца, почев од 21.05.2019. године до 20.08.2019. године, што ожалбену пресуду, у

наведеном делу, такође, чини противречном и нејасном.

Код изложеног, чињенице које су важне за доношење одлуке у овој правној ствари су непотпуно утврђене, због чега је ожалбена пресуда, у наведеном делу, морала бити укинута.

Ради тога, првостепени суд ће, у поновном поступку, отклонити учињену битну повреду одредаба парничног поступка, те ће, имајући у виду наведене примедбе, разјаснити све меродавне околности од значаја за одлучивање у овој правној ствари, у делу у коме је ожалбена пресуда укинута, те ће, када потпуно и правилно утврди чињенично стање, поново одлучити о тужбеном захтеву, те донети правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати потпуне и јасне разлоге, ценећи и остале наводе жалби.

Укинута је и одлука о парничним трошковима, садржана у ставу четири изреке ожалбене пресуде (решење), јер одлука у том делу зависи од коначног исхода спора.

Из наведених разлога, на основу члана 390, члана 391 став 1 и члана 392 став 2 Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Зорица Јовановић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**